

Sermo de digna prepara-
tione ad Sacra-
mentū Eucha-
ristie.

Christianis omnibus S. P. D.

Editor Sermonis.

Naberis sermonē: vere eruditū et utilissimū de digna prepara-
tione ad sacramentā eucharistīā. Quē nō est dubitū salu-
briter profuturī omnibus diligenter legentibus: et fideliter sequē-
tibus. Nihil em̄ p̄dest bona scire si mala sequaris. Neq; preclarū
est intelligēre facienda si probitatē non habeas. Intellexus em̄
bonus est omnibus faciētibus eum: Deum igit̄ omnipotentem
ozemus: ut spiritū rectū innouet in visceribus nostris. vt in ordinē
redacto et victo Adam veteri in vicīs concepto: nato et enutrito:
nousl hominem induamur: qui s̄m deum creatus est in iusticia et
sanctitate veritatis. Nisi em̄ hoc peruereris ut deo omnia: tibi mi-
hil tribuas: actuz tecū erit. Semper igit̄ hoc propheticī in memo-
ria habe. Pro nihil salvos facies illos. Nam gratia dei: sicut
alia debemus omnia: ita reprobationem que est in Christo Iesu
domino nostro: qui est cum patre et spiritu sancto benedictus in se-
cula seculorum. Amen.

C Sermo de digna preparatione cordis pro suscipiendo sacramento eucharistie.

Primo necessarium est ut omnia peccata manifeste mortalia
cōsitearis atq; doleas. Manifeste dico: quia occulta nemo
scire potest. iuxta illud Ps. xviii. Delicta quis intelligit. Secō
inter omnia peccata mortalia: precipue iniūdā: displicentiā: aut
quamcūq; pr̄sū amaritudinē cordis erga proximū tuū deponas.
Nō est em̄ aliud peccatū: eque huic sacramēto aduersum: atq; dis-
cordia: contrariū est enim et nomini et rei huius sacramēti. Homē
est cōmūnio. Res vnitā cordium: sicut vna fides: vnu baptisma
vnu deus: vna spes: ac pr̄sū omnia: eadem et cōmūnia. Quod
et figura ē in speciebus sacramēti: In quibus multa grana: amiss-
a singulorū differentia in vnu panem. Item vne multe amissa sua
q; differentia in vnum vinum redacte sunt. Tercio. quia iuxta
scripturam. Stultus est qui in corde suo confidit. cunḡ nullus sit
hominū: qui nō habeat debitorem Cvt B. Augu. ait. nullus est
qui non inueniat: aut certe non aduertit vel ignorat sese inuenire:
in aliquibus vel aliquo qd̄ sibi displiceat: desperandum est tibi de
tuo studio qd̄ nō poteris oēm erga omnes amaritudinem deponere.
Ideoq; iuxta Christi consilii intres cubiculū ores patrem tuū vt
ignorantias tuas non meminisse velit: et id per grām suā facere qd̄
tuis viribus nō potes. i. cor dulce et cōmūne dare. Sed hec p̄parā-

030023800

P.D.

de digna prepa-
rō est dubiū salu-
tē & fideliter sequē-
s. Meqz pieclarū
Intellectus effi-
cīr omnipotentem
tris. vt in ordine
nato & enutrito:
s eff in iusticia &
o omnia: tibi m-
betici in memo-
ratia dei: sicut
in Christo Iesu
benedictus in se-
is

elle mortalia
occulta nemo
igit. C Scō
dientia: aut
ui deponas,
sum: atqz dis-
mēti. Romē
nū baptisma
unia. Quod
grana: amiss
e amissa sua
quia iusta
g nullus fit
nullus ell
se inuenire:
en tibide
deponere,
rem tuu n
i facere
recipiat

tio est remota, etiam p̄fessuro necessaria & q̄libet sacramentū
recepturo, ideo. ¶ Quartο oportet ut animā vacuā & esurientem
offerat, id est, te pleni multis malis morbisq; anime confitearis:
sicut in veritate es, etiā si forte nō sentias, nam vt b. August. ait.
Iste cibis nihil eque odit, ac saturū fastidientemq; stomachum.
nihil ita querit sicut aīam esurientē & sitiēntem, vt ip̄e quoq; dñs
Matth. 5. Beati qui esuriant iusticiam, qm̄ ipsi saturabuntur.
Item beata virgo, Esurientes impleuit bonis: & dūntes dimisit
inanis. Et ps. 106. Quia faciavit animā inanem, & animā esuri-
entem faciavit bonis. Bona vero q̄ sunt alia qm̄ illa que Gal. 5:
recitat Apls. Fructus sp̄s sunt charitas, gaudiū: pax: paciētia
bonitas: benignitas: mansuetudo: fides: longanimitas: modestia
continentia: castitas. In ijs si te sentis deficere, & gemis: optasq;
illa obtinere, securus accede. Nusq; enim inuenies illa nisi in isto
sacramento. ¶ Corollarū. Optima dipositio est nō nisi ea qua
pesime es dispositus, & econtra. Tunc pesime es dispositus, quā-
do es optime dispositus, qd̄ sic intelligit. q̄ quādo sentis te miser-
rimū & egenū gratia: iam eo ipso capax es gratie: & idoneus
maxime. Rursus plusq; mortem & infernum timeas, ne quando sic
accedas vt tibi dispositus videaris ac dign⁹, quasi allaturus deo
cor mundū: qd̄ potius ibi fuerat querendū & recipiendum. Stat
firma & insolubilis sententia. Nam sicut nō tunc: ita nec nunc Chri-
bus: sed male habentibus. Nam sicut nō tunc: ita nec nunc Chri-
stus venit vocare iustos: sed peccatores ad penitentiam. Ideo peni-
tentia potius post: q̄ ante sacramētū digne peragit. Deus tuus est:
bonoz tuorum non indigens: sed bonoz suoz largus in te venit
ad te. ¶ Coroll. h. Magnus & pniciosus error est: si quis acce-
dat ad sacramentū ea mīsus fiducia: q̄ confessus est: q̄ nō est sibi
conscius mortalis peccati: q̄ orōnes & pparatoria sua pmiserit.
Omnes h̄ iudicis sibi manducant & bibunt: quia ijs omnibus nō
sunt digni neq; puritudo per eam fiduciam puritatis peius pollu-
untur: sicut autē puri per fidem: vt sequit⁹. ¶ Quinto: id cura, vt
cum plena aut saltē possibili fide accedes certissime p̄fidēs tete
grām dsecutuz. Tantū enim accipies: quantū credis te acceptuz
Sicut Christus ait. Quicquid orantes petieritis: credite q̄ acci-
petis: & fieri vobis. Et iterum dicet tibi. Illud fiat tibi sicut credi-
disti. Si em̄ accederes sine ista fide: iudicisti tibi offiū acciperes &
mortē. Sic em̄ in omni alio sacramēto nō nisi illusio & fictio agitur:
si sine fide suscipit: quod est horrendū. Nec itaq; fides sola & sum-
ma ac proxima dispositio: facit vere puros & dignos. Quia nō ni-
tit in operibus aut viribus nostris, sed in purissimo: piissimo: firmis-
simoz verbo Christi dicentis. Venite ad me omnes qui laboratis
& onerati estis: & ego reficiam vos. Et iterum. Beati qui esuriant

a ii

et sitiunt iusticiam; quoniam isti saturabuntur. Fides enim est: que iustificat; purificat; dignificat. Et actuum. xv. Sicut purificas corda eorum
Corollarii. Quicquid sit de oratione tua de penitentia vera vel falsa. illud maxime stude: ut in presumptione istorum verborum Christi accedas. Et sic accedens illuminaberis. et facies tua non confundes. Tel matrem eius noli mendacem facere, ubi dicit. Esurientes implevit bonis. Et multo magis ne ipsum metu dominum arguas mendacium ubi promittit Venite ad me omnes. Arguas autem mendacium sed non credas eum ita factum tibi sicut promittit. Ideo infidelitas est maximus peccatum: et recta blasphemia in veritate divinam. ¶ Septem si sentis te nec ista duo posse vel satis possere: sicut vere sentis si te ipsum probes. Hic non verearum cum apostolis dominum orare. Domine adauge nobis fidem. Et cum illo patre demoniaci. Marci. 9. Domine adiuua incredulitatem meam. Sic intra in cubiculum tuum et dic patri tuo in celis. Ecce mi dominus Iesu christe, misericordiam meam respice. inops et paup sum ego. et tamen adeo fastidiosus medicinae tue ut nec diuitias gratiae tue suspirem. Ascende in me domine desiderii gratiae tue et fidem permissionis tue. ut non offendam te optimi deum meum: pueris mea et incredulitate et saturitate mea. Ac sic accede cum fiducia misericordie eius. et in timore indignitatis tue. Sed hic tractandus est illud apostoli 1. Corinthi. 1. Probet autem seipsum homo et sic de pane illo edat tecum. Hoc verbum multi sic intelligere videntur: ac si velut apostolus nos non ante accedere quod donec inuenierimus nos dignos et puros ab omni peccato, ideo sibi ipsis faciunt angustiam et carnificinam conscientie: discutiendo: zoterendo: perfidendo, non solius venialia. sed ea que non sunt peccata. Et huius factus (quod est horrendum barathrum plumpationis) iam secure accedunt, nec de fide sua quicquam solliciti, volunt enim iusti et digni venire, et similes deo, sicut Lucifer, cum deberent velle iusti et digni fieri et redire a deo. Igis illud verbi dictum est contra eos qui Christum dividiabant in diversas sectas. Alii volentes esse Pauli, alii Cephe: alii Apollo, alii Christi. 1. Corint. 3. Et ideo inuicem iudicabant et damnabant atque perueniebant. Insup ad sacramentum alii alios puniebant et plumebant ut alii venturi nihil habarent. ut clare ex textu et glossa B. Amb. patet. Quos apostolus arguit et pronunciat indigne manducare tecum. Volens ut seipso potius parent: iudicarent: damnarent: et non alios. Ea enim discordia cui super quoque diximus, maxime facit indignos et reos corporis domini. Et hanc eius esse sententiam: sequentia ostendunt. Itaque fratres merci cum duenitis ad manducandum: inuicem expectate ne in iudicium conueniatis. Item. Si nos ipsos iudicaremus non recte iudicaremur a domino. Item. Non diuidicans corpus domini, q. d. ita acceditis ac si corpus domini nihil esset dignius reliquo panne naturali. Potest quidem illud verbum etiam de probatioe intelligi: qua homo

petra si a discutet atque ponderat. Sed ea non est satis: nec pertinet
nisi quod insensatos et crassos illos sacramenti contemptores. Non
enim sufficit ut probes et ponderes quod malus fueris: nisi magis pon
deres et probes quod bonus fieri cupias et anheles. **C**orol. i. Si
Apostolus ea verba vellet nos probari a nobis usque dum digni fieremus
proposita ad impossibile nos obligasset: et omnes homines retia san
ctos coione priuasset. Sibi demus ipse in pluribus locis tradidit
est. Abi clamat omnes esse peccatores: et sola fide iustificandos
Portet enim accessurum ad sacramentum esse certissimum se sine
omni peccato mortali esse: si non velit iudicium sumere. At impossibilis
est ut ex se et suis viribus certus fiat. iuxta illud. Delicia quae
intelligit. Et illud Hieremie. Praecepit et inscrutabile est cor hominis
quis scrutabit illud. Ego dominus scrutans renes et corda. Relinquit
itaque ut certitudo illa stet super firmam infallibilem petram. i. Christum
et verbum eius. **C**orol. ii. Quare vera et solida probatio est: si te
inuenieris inanem quidem et sine pondere salutis et iusticie: onus tu
vero ac laborantem in multis malisque cupiditatibus: Quibus in
uentis: anhelus sitias gratiam et misericordiam easque non dubites tete
consecutur. Sic B. Greg. reprehendens Petrum. quod dominum iussisset
exire a se: quia peccator esset. Aut, si te peccatore agnoscis: non
oportet repellere dominum a te: sed multo magis invitare. Et b. Amb.
Quia quotidie pecco: necessè habeo quotidie communicare. Et
quidam patrum consuluit, ne facile quae se abstineret a communione
ne forte simul et longe fiat a Christo. Non enim venenū nobis de
disse ac reliquise timendum est. Qui nouissimum ac maximū chari
tatis: quam ad peccatores gerit: memoriale seipsum protestatur
nobis reliquise dum institueret sacramentum illud. **S**eptimo.
Si tandem adeo insirmus es in fide: ut nec illa te satis uiuet: aut
non possis ea prestare: apprehende illud nouissimum insirmoru re
mediū: et permitte te sicut infantem gestari in vlnis et sinu matris
ecclesie: minimo cum paralytico in lectulo: ut dominus fidem illorum
saltem intueat: quando tua nulla est: id est: ut in fide vel vniuersa
lis ecclesie: vel hominis fidelis tibi noti accedas: et audacter di
cas domino Iesu. Ecce domine mihi Iesu christe: doleo me tam insir
mum ut de tuo inestimabili in nos amore nihil aut tam purum pre
sumam. Ideo suscipe me in fide ecclesie tueri illius aut illius hois.
Quicquid enim fit de me necessè est o domine me obedire ecclesie
tuerique iubet ut accedam. In obedientia venio saltem: si nihil aliud
affero. Et crede firmiter quod non indignus accesseris. Non est dubium
quoniam obedientiam ecclesie tanquam sibi factam acceptet. Deinde non
potest fieri ut ecclesiæ fides te permitat perire: non magis certe quod
parvulum qui alienæ fidei merito baptisatur et salvatur. Sic B.
Bernardus: cu aliquando fratrem haberet nimis timidum et scrupulosum

tra ut nollet celebrare. ait ad eum. Nade mi frater et celebra in fide
mea. Iuit ille obediens: et sanatus est ab omni languore consciencie
sue. Hec itaque latius dixi quia compertum habeo: multorum con-
cionatorum terroribus eo redactas christianorum conscientias: ut sibi
ex Christo Hoseli fecerint. ex gratia legem. ex remedio venenum: deum
Christum salio imaginant exactorem magis quam largitorem ultorem
magis quam ppitiatorem. et in summa damnatorem non salvatorem.
Ita ut iam nec nominis sui quod est Jesus christus. i. salutaris et vinc-
tus gloria sit in cordibus nostris nisi nudis syllabis. Non igitur
omnibus oportet terribiles iudicij minas intentare: sed duris et in
sensatis. Trepidis vero atque scrupulosis leuiores misericordie promissio-
nes sunt declarande: quia alia medicina alijs morbus conuenit.
T Octauo. Nec illud omittendum: immo maxime curandum: ut memo-
ria passionis Christi non omittatur. Quid enim prodest si digne pre-
pareris: et non impleas id ad quod in te parasti. Nam precepit dominus: id
sacramentum non nisi in memoriam sui celebrari. ideo omittendum
est si memoriam eius omittere voles. Sic dixit. Nec quotiescumque
feceritis in mei memoria facietis. Et paulus. Quotiescumque man-
ducabitis panem hunc: et calicem bibetis: mortem domini annuntiabitis
donec veniat. Inde enim statuit ecclesia: ut missa sine euangelio non
legatur. Hec memoria autem alium requirit sermonem. quod non minus et
ipsa in substitutes et iralem hypocrismi apud multos versa. quam plera-
que alia sacratissima dona dei.

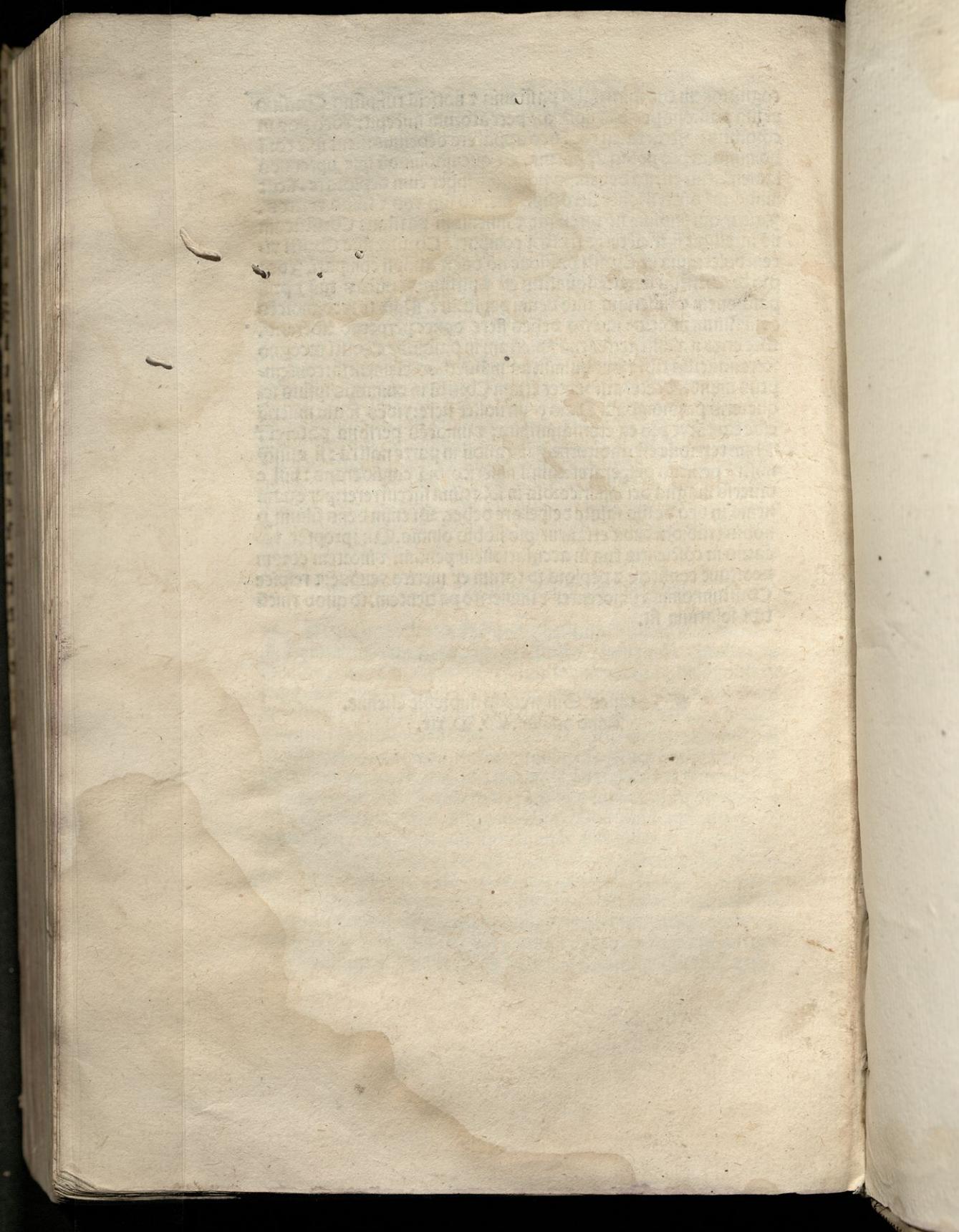
CQuomodo Christi passio sit consideranda.

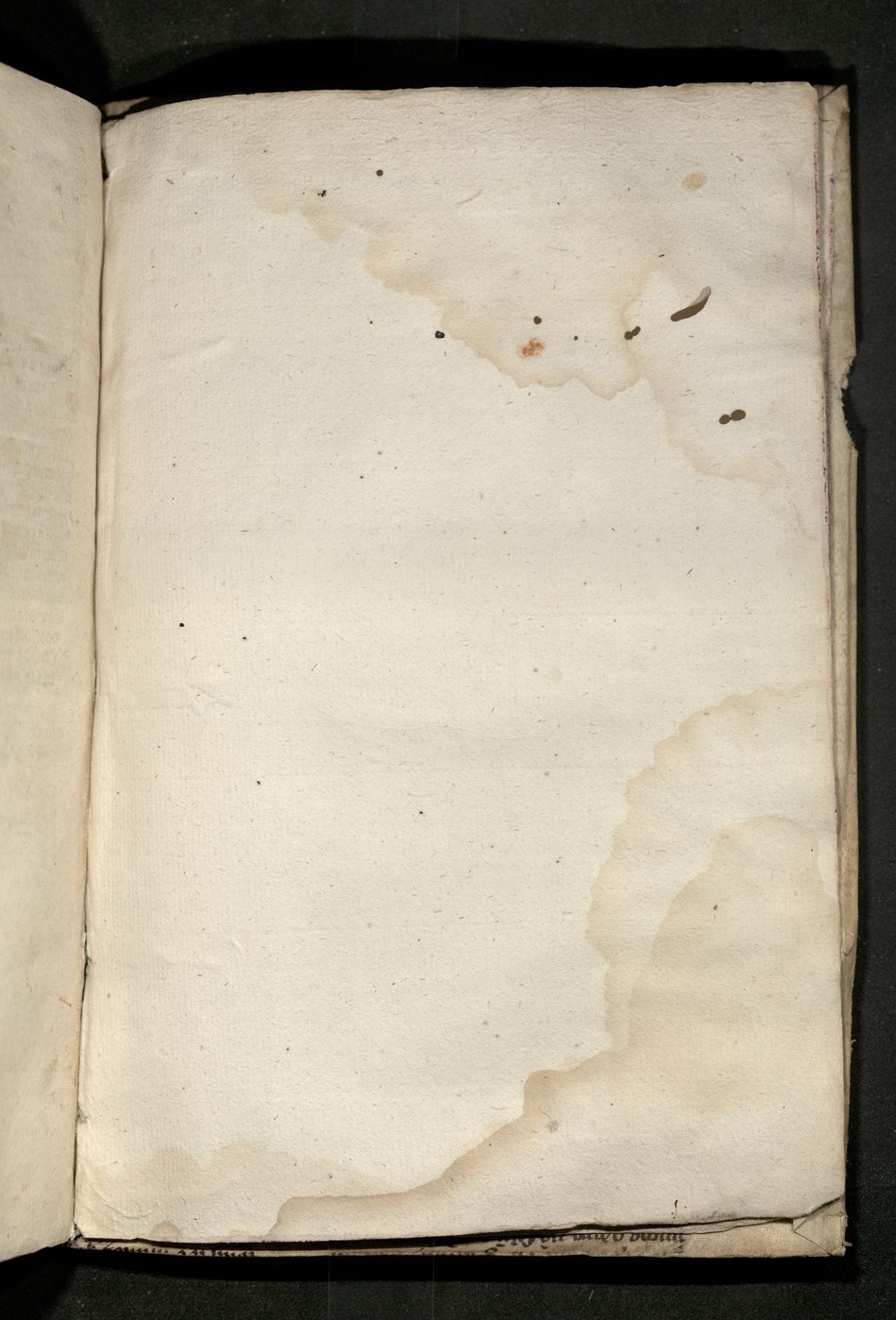
Hominis non est necessarium ut Christum in ipsius passione de-
ploret: sed magis seipsum in Christo. Nam passio Christi (ut
sanctus pater Augustinus dicit) non solum nobis exemplum est ut
sequamur eius vestigia: et in nobis membra terrena crucifigamus
sed etiam est sacramentum et mysterium: Christum per suam tempo-
ralem et corporalem passionem nostram spiritualem perpetuam pas-
sionem veteris hominis vicisse et crucifixisse. Itaque passionem Christi
utiliter vel auditurus: vel lecturus: vel consideraturus: talem
concupias necessaria est affectum tanquam ipse eandem passionem in te
cum Christo paterneris. Ergo audiens Christum flagellatum: vel
percussum: considera hoc significari te spiritualiter flagellatum
vel percussum. Sicut igitur tibi si modo sane mentis homo es do-
let te spiritualiter a morte peccati et spiritu maligno cruciari: ita
dolet et quidem vehementius dolet: id Christo propter te in sua pas-
sione. Tu paternis ex merito: Christus propter te: et innocenter: por-
tans in cruce non sua: sed tua peccata. Ita confitebatur latro in
cruce passionem Christi. Sic et disce ex corporali passione Christi:

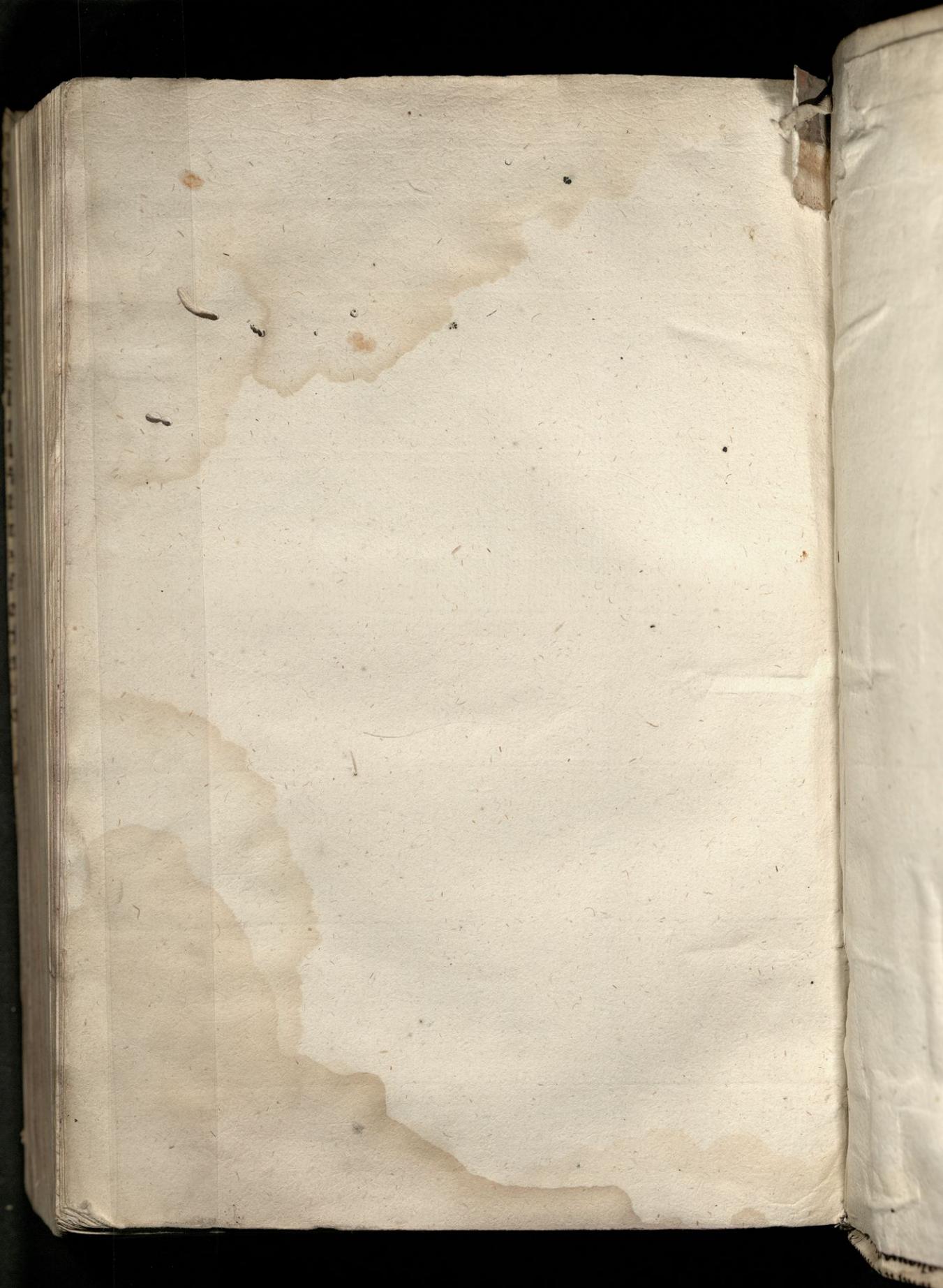
cognitionem tue
in sua passione per
cordibus nostris
bonimbris pro no-
lamentatus est
miseritatem dicit. Ne
igitur qui seipsum
non intelligit suffici-
tatem dolet: quia et
pro te Christus fieri
passionem et miseri-
coriam filium morti-
ficavit. Sic ergo ita effi-
ceres: facilis tibi
patri mundi: et cer-
quereris passionem
eis tantum: et pro
Nam terrible est
nostri penitus de-
diverio magna de-
nemo in deo de fu-
nobis tradidit: de-
catus in conscientia
deortume confite-
Christum: omnia
ibi solatium sit

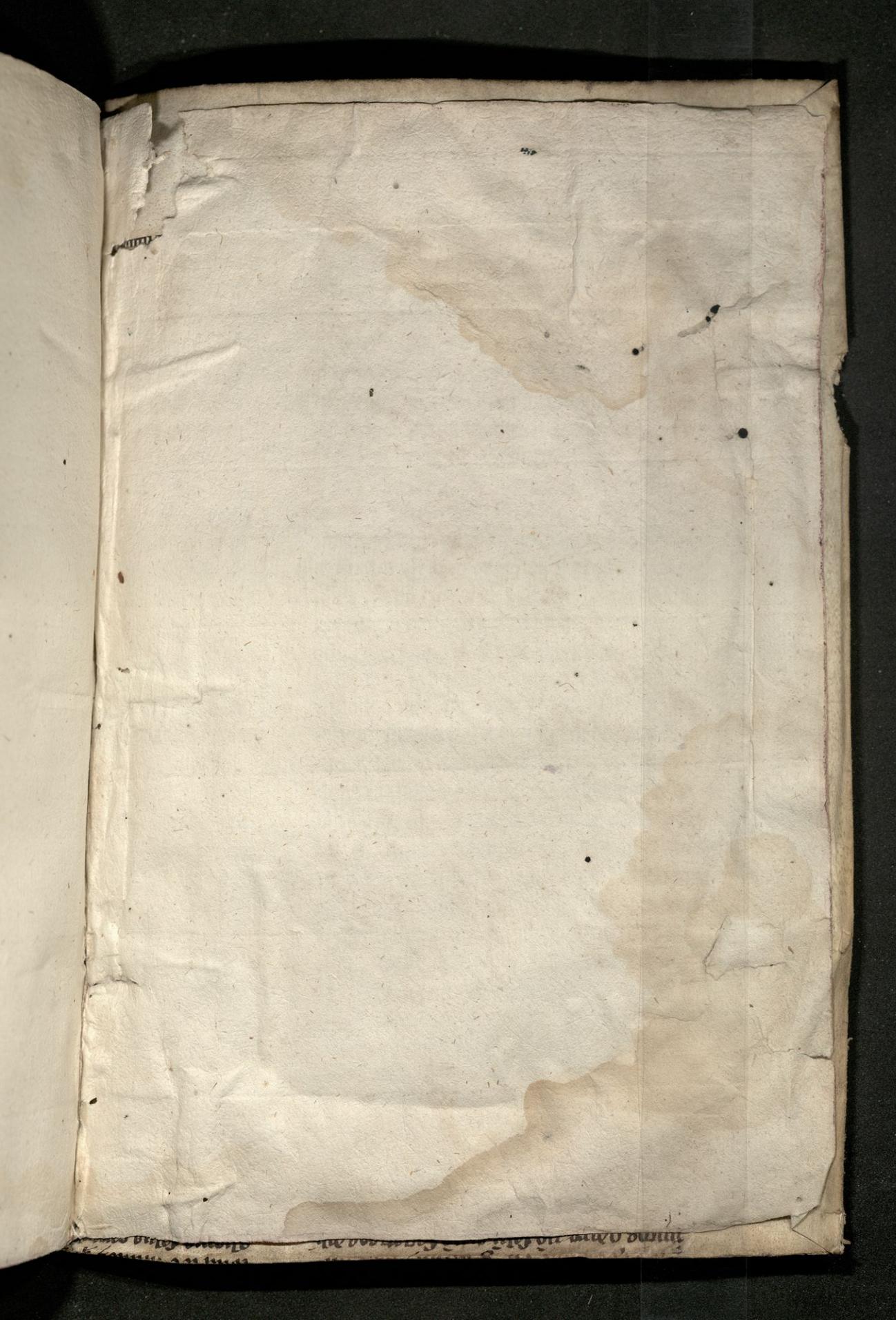
cognitionem tue spiritualis passionis et noticiam tuus. Christus
in sua passione personam nostram peccatorum suscepit: Ideo nos in
cordibus nostris tales coram deo apparere debemus: sicut ipse coram
hominibus pro nobis apparuit. Et quemadmodum ipse propter nos
lamentatus est: ita debemus nosipso super eum deploare. sicut
mulierib[us] dixit. Mollite flere super me: sed sup vos et filios vestros.
Igitur qui seipsum non intelligit et innenit in passione Christi: eam
non intelligit sufficiet et frustra compati Christi: siue Christi vi-
cem dolet: qua et Christi passione non discit sibi ipsi compati. Ideo
pro te Christus fleuit: cōquestus est et passus: ut discas tuā propria
passionem et miseriam ante deum deploare. Nam te recognoscēs
coram filium mortis: merito debes flere donec perpetuo libereris.
Sic ergo ita efficaciter tuā miseriā in passione Christi recogno-
sceres: facilis tibi esset humilitas: maliuetudo: clementia: contem-
ptus mundi: et cetera: libenter etiam Christū in omnibus ipsis se-
quereris passionibus. Quis enim nollet flere: vidēs suam miseriā
esse tantā: ut pro ea eterna: infinita: et innocēs persona pateret?
Nam terribilis est auditu: neq[ue] mirandū in parte nostra: si quisq[ue]
nostrū penitus desperaret: tantā misericordiā considerans: nisi e-
diuerso magna dei misericordia in solatium succurreret: per quam
nemo in deo de sua salute desperare debet. Si enim deus filium p-
nobis tradidit: dedit etiam in ipso nobis omnia. Quapropter vo-
catus in cōscientia tua in accusationem: penam: et mortem coram
deo: tunc consitere et deplora id totum ex merito venisse: et respice
Christum: omnia innocentem et immerito paientem, id quod unicus
tibi solatium sit,

¶ Joannes Singrenius impressit Vienne.
Anno domini. M. D. xix.

nem. **S**o obiit ḥrū ibi. ang. tūsentare nū
zc. tao solunt ibi. q̄ signis simplic. z c. illud
nō q̄ sequitur. z c. hic tria facit p̄mo ponit
dubitatoēm. **S**o ponit quidam flam soloz
ibi. quidam q̄ hic d̄ z c. t̄cio ponit op̄ionē
p̄am ibi. q̄ mēl est ut intelligatur z c.

Hic q̄rum v. p̄mo utr̄ om̄s diligē
teneant m̄micos. **S**c̄d utr̄ tene
ant eis signa dilectōm exhibe. **T**ao qd̄
sit minoris m̄ti diligē m̄mico ut dih
gē amicū. **O**rto quid sit maioris m̄
ti diligē d̄m ut p̄ximū. **O**rto utr̄ to
ta utr̄ merendi penes caritatē q̄sistat.

Dīmū sic p̄ced̄ utr̄ q̄ nō om̄s tene
ant ad diligēnd̄ m̄micos. **I**uc. Am.
Diligite m̄micos urōs dicat glo. b̄ p̄tōz
est. s̄ ad ea q̄ sunt p̄tōz nō om̄s teneant
ut sup̄ d̄m est. q̄ nō teneant om̄s m̄mico
s̄ diligē. **P** nō teneant ad p̄la hoīes i
nona lege q̄ m̄ueti ut p̄. ay. xii. s̄ id
z accipiens panes z c. ditat glo. nō alia q̄
q̄ scripta erant p̄dicat h̄legem z p̄bas
gina ee demonstrat. s̄ m̄ueti lege nō te
nebant hoīes ad diligēnd̄ m̄micos. q̄.
v. d̄m̄ est antiquis diligē amicū tuū z
odio h̄ebis m̄mico tuū. q̄ nec n̄ tene
m̄ exccitate m̄micos diligē. **P** illos
quibz malis optam̄ z de quoz malis ḡni
demus nō diligim̄. s̄ licet optare malo
m̄micos z de eoz malis ḡaudere. vñ m̄
scripta sacra freqnt̄ ponit ut p̄tōne
tōt̄ m̄micos z m̄ solatōne fidelii
inducit hostiū destructō q̄ nō teneant
m̄micos diligē. **P** caritas facit uolun
tatem hoīes uoluntati d̄me conferr̄. s̄ d̄
odit aliquos sic d̄ mal. i. esan odio h̄m̄
q̄ licet m̄micos odio h̄m̄ **P** h̄ uil ex
m̄mico vñ p̄tō odio oderam illos. s̄ oīa

P p̄. xix. si tēader
gaudeas. **P** om̄s
magiem di f̄p̄ pos
dum nobāi mun
s̄ h̄ muenit̄ in mi
m̄mico exccitate
m̄ur aliq̄ diligē s̄
nem h̄t m̄micos a
catōm in na f̄p̄
nobāi in d̄ma uita. z i
ad nām suam z a
eum diligē. **S** m̄mico
sus nos h̄t nō ceteri d̄
nō omnūcāt. n̄ z s̄ i
sic z de aliis p̄tōs d̄m et
diligē m̄micos q̄ntū a
guoz t̄m uolent. h̄p̄
non om̄s teneant s̄ q̄ h̄
tet grām d̄i exccitā
tas respicit h̄nūtātā
ueti lege z hoīes tene
m̄micos sic p̄. p̄
odio h̄ebis m̄mico m̄
ptōn. q̄ m̄q̄ hoc n̄
ad dītū exp̄ua m̄p̄erat
p̄ciebat d̄lecto p̄ximū
m̄mico rēt̄ odieendi ad
m̄ noua lege d̄ ostensio
m̄mico. **E**ad v. ad q̄
endū m̄mico nō m̄q̄
mentiam in natura
grē. s̄ m̄q̄tū e s̄
q̄ntū est m̄micoae
ope nob̄ disp̄litē. **Z**
attēdit ad q̄dam bonū
ad q̄dam a p̄ accidentē
nāt̄ bona a tp̄alā
attēdit z ex conseqr̄
m̄dnisis imp̄edire q̄ p̄
adūtātem altius vñ
h̄t z plus or̄ diligē q̄
m̄micos q̄ exccitos z a